

Postanowienie z dnia 16 maja 2006 r.

III UZ 6/06

Wniosek o doręczenie orzeczenia sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem złożony na podstawie art. 387 § 3 k.p.c. nie jest czynnością procesową związaną z postępowaniem przed Sądem Najwyższym w rozumieniu art. 87¹ § 1 k.p.c.

Przewodniczący SSN Kazimierz Jaśkowski , Sędziowie SN: Zbigniew Hajn (sprawozdawca), Zbigniew Myszk.

Sąd Najwyższy, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w dniu 16 maja 2006 r. sprawy z odwołania Józefa S. - Przedsiębiorstwa Budowlano Usługowego „S.-P.” s.j. w S. i Józefa D. od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych-Oddziału w R. o zasiłek chorobowy - wysokość świadczenia, na skutek zażalenia ubezpieczonego Józefa S. - Przedsiębiorstwa Budowlano Usługowego „S.-P.” s.j. w S. na postanowienie Sądu Okręgowego-Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Przemysłu z dnia 13 lutego 2006 r. [...]

u c h y l i ł zaskarżone postanowienie.

U z a s a d n i e n i e

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Przemysłu odrzucił skargę kasacyjną Józefa S. - Przedsiębiorstwa Budowlano - Usługowego „S.-P.” Spółka Jawna w S. W uzasadnieniu postanowienia Sąd wskazał, że 15 grudnia 2005 r. Sąd Okręgowy w Przemysłu ogłosił wyrok, którym oddalił apelację Józefa S. - PBU „S.-P.” S.J. w S. i uczestnika Józefa D. od wyroku Sądu Rejonowego w Przemysłu z dnia 15 września 2005 r. [...], odnoszącego się do zasad ustalania podstawy wymiaru zasiłku chorobowego oraz wysokości zasiłku chorobowego dla Józef D. W ustawowym terminie wniosek o wydanie odpisu tego wyroku z uzasadnieniem złożył osobiście wnioskodawca Józef S. - PBU „S.-P.” S.J. w S. oraz pełnomocnik uczestnika postępowania adwokat Mirosław L. Odpis wyroku z uzasadnieniem doręczono wnioskodawcy 5

stycznia 2006 r., zaś pełnomocnikowi uczestnika postępowania 4 stycznia 2006 r. W toku postępowania przed Sądem pierwszej i drugiej instancji Józef S. - PBU „S.-P.” S.J. w S. występował samodzielnie, bez pełnomocnika. Dnia 8 lutego 2006 r. pełnomocnik wnioskodawcy adwokat Andrzej S. złożył skargę kasacyjną, dołączając stosowne pełnomocnictwo. Następnie Sąd Okręgowy zauważył, że warunkiem formalnym wymaganym przy składaniu skargi kasacyjnej jest zachowanie trybu związanego z przymusem adwokackim. Zgodnie z art. 87¹ § 1 zdanie drugie k.p.c. przymus adwokacki dotyczy także czynności procesowych związanych z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, które są podejmowane przed sądem niższej instancji. Taką czynnością jest złożenie przez stronę wniosku o doręczenie odpisu wyroku sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem. Czynność ta dotyczy postępowania związanego z postępowaniem przed Sądem Najwyższym, a podejmowana jest przed sądem niższej instancji. Z tego względu skarga kasacyjna wnioskodawcy Józefa S. - PBU „S.-P.” S.J. w S. podlega odrzuceniu z uwagi na niedochowanie przez wnioskodawcę przymusu adwokackiego przy składaniu wniosku o doręczenie wyroku sądu drugiej instancji z uzasadnieniem.

W zażaleniu od powyższego postanowienia Józef S. - Przedsiębiorstwo Budowlano - Usługowe „S.-P.” Spółka Jawna w S. zarzucił Sądowi Okręgowemu naruszenie art. 87¹ §1 k.p.c. i wniósł o jego zmianę i nadanie biegu procesowego skardze kasacyjnej lub o jego uchylenie w całości i przekazanie sprawy Sądowi Okręgowemu w Przemyślu do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zażalenie zasługuje na uwzględnienie. Wbrew stanowisku Sądu Okręgowego wniosek o doręczenie orzeczenia sądu drugiej instancji wraz z uzasadnieniem złożony na podstawie art. 387 § 3 k.p.c. nie jest czynnością procesową związaną z postępowaniem przed Sądem Najwyższym w rozumieniu art. 87¹ § 1 k.p.c.,. Czynność ta nie ma bowiem bezpośredniego związku z postępowaniem przed Sądem Najwyższym. Jak wskazał Sąd Najwyższy w postanowieniu z 20 października 2005 r. (IV CZ 99/05, niepublikowane), twierdzenie, że bez złożenia wniosku o doręczenie orzeczenia z uzasadnieniem nie można skutecznie wnieść skargi kasacyjnej jest nieprzekonujące. Posługując się takim rozumowaniem można byłoby dojść do absurdalnych wniosków, np. że wniesienie pozwu w sprawie kasacyjnej jest czynnością związaną z

postępowaniem przed Sądem Najwyższym, bo bez wytoczenia powództwa nie da się wnieść skargi kasacyjnej (zob. też postanowienie Sądu Najwyższego z 11 października 2005 r., V CZ 112/05, niepublikowane). Należy też wskazać, że w judykaturze Sądu Najwyższego od dawna dominuje pogląd, że czynnością wszczynającą postępowanie kasacyjne, a więc postępowanie przed Sądem Najwyższym, co należy odnieść do wykładni art. 87¹ k.p.c., jest wniesienie skargi kasacyjnej (np. orzeczenie z 15 lutego 1935 r., C.III. 361/34, Głos Sądowy 1936, nr 4, i. 339; uchwała całej Izby Cywilnej Sądu Najwyższego z 23 lutego 1935 r. — zasada prawna - C.Prez. 51/34, RPEiS 1935, nr 1 s. 207; postanowienia: z 8 kwietnia 1998 r., III CZ 41/98 niepublikowane, z 24 czerwca 1999 r., III CZ 49/99, niepublikowane, z 29 września 1999 r., III CKN 944/99, niepublikowane i z 26 kwietnia 2001 r., II CZ 10/01, niepublikowane). Również przewidziane w art. 387 § 1 k.p.c. żądanie doręczenia wyroku z uzasadnieniem nie stanowi w sensie instytucjonalnym „zapowiedzi skargi kasacyjnej” i może być wniesione nie tylko w sprawie, w której skarga kasacyjna przysługuje, a w sprawie kasacyjnej także przez osobę niemogącą wnieść skargi, np. wygrywającą sprawę (zob. Kodeks postępowania cywilnego. Komentarz tom I, pod red. T. Erecińskiego, Warszawa 2006, s.259-260).

Z powyższych względów na mocy art. 394¹ § 2 k.p.c. i art. 398¹⁵ k.p.c. w związku z art. 394¹ § 3 k.p.c. Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

=====